

Handelsmænd herhjemme fra, som Konjuler trindt omkring i Byerne. Jeg er ikke fitter paa, om det i Virkeligheden, naar det kom til Stykket, vilde være i Søfartens Interessse. Jeg er bange for, at disse Handelsmænd multigvis vilde være dygtige til mange andre Ting, men at de ikke vilde være særlig dygtige for Skibsfarten, og jeg er ogsaa bange for, at det særlig vilde komme til at gaa ud over Statskassen i højere Grad, end det ærede Medlem paareguede. Men i alt Fald er det jo af den Slags Ting, som fortjene Overvejelse, og som et Udvalg ogsaa kan og bør tage under Overvejelse. Jeg anbefaler dette Forslag, saa vel som de Betragtninger, der ere komne frem under denne Behandling, til nøje Prøvelse, og jeg anbefaler det kommende Udvalg særlig at arbejde hen til, at vi kunne saa vore Konjulatafgifter betydelig nedjatte, og helst paa en saadan Maade, at det ikke kommer til at gaa ud over Statskassen, men saaledes at vi skære noget bort af Konjulerens nuværende Bøning. Man vil maaste dertil sige, ja, det er lettere sagt end gjort, og det vil jeg saa vidt indbrømme. Men jeg har endnu en Bemærkning at gøre dertil, og den vil jeg knytte til et Par Ord, der staa i Anmærkningerne til Lovforslaget. Der staa, at vore Konjulers Indtægter ere junkne samtidigt med, at der stilles større Krav til deres Virksomhed haade ved Forespørgsler fra private og ved ny Pligter, som Lovgivningen paalægger dem. Jeg vil antage, at enhver som helst Skibsreder, naar han læser Forslaget, straks vil bide Mærke i denne Bemærkning her i Anmærkningerne og vil raisonere som saa: Ja, men skal jeg da bløde for det, at der stilles større Krav til vore Konjuler af private og af Lovgivningsmagten? Nu kommer den Bemærkning, jeg vil gøre i den Anledning, og det er den, at disse større Krav, som saaledes ere stillede i den senere Tid, jo kunne honoreres særlig. Det har den ærede Minister jo ogsaa tænkt paa; det staa udtrykkelig i hans Anmærkning til § 3, at han har tænkt paa, at de skulde honoreres særlig. Den Vej er man, saa vidt jeg ved, gaaet i England, og det kan ogsaa meget vel forsvares. Den Mand, der en Gang kommer til at trænge til Konjulers Hjælp, og som gaar op til ham for at faa et Skibsregistreringscertifikat og Nationalitetscertifikat eller Hjælp i Anledning af et Mytteri paa et Skib, han vil finde det ganske rimeligt, at han ogsaa kommer til at betale noget derfor, medens de Skibe, der løbe ind i Havnen, og som slet ikke have anden Brug for Konjulen, end at de skulle

op til ham med deres Papirer og have dem paateguede og saa skulle betale derfor, de ville ikke føle nogen særlig Pligt dertil, men de ville føle den Afgift som en almindelig Skat, der er lagt paa Skibsfarten, som er trykkende for dem, og som de hade, ligesom vi andre hade enhver Skat, vi maa betale, som vi mene, at vi uretmæssig komme til at betale. Jeg skal slutte med at gentage min Opfordring til det høje Ting og det kommende Udvalg om, at Forslaget — som ogsaa de Udtalelser, der ere fremkomne under Forhandlingerne — bliver taget under en nøjere Overvejelse, og at man virker hen til, at vi kunne saa de nuværende Konjulat-afgifter satte betydelig ned, uden at vi komme til at behyrde Statskassen dermed.

N. Andersen (Listet Amts 3dje Valgkreds): At det foreliggende Lovforslag vil medføre en Stuefelse for Skibsfarten, for Rederne, derom ere vel alle enige. Det er med fuld Høje, at man i Skibsfartsverdenen efter 1888 haabede paa, at naar de 3 Aar vare gaaede, og Revisionen af Loven kom til at foreligge, vilde man komme til en yderligere Lettelse med Hensyn til Konjulatafgiften. Det er derfor ikke underligt, at man nu, da det foreliggende Forslag er præget af et Tilbagekridt — om end ikke i nogen væsentlig Grad — idet det vil medføre en Forhøjelse af Afgiften, er i Søfartsverdenen i høj Grad misfornøjet med dette Forslag. Paa den anden Side tror jeg, at hvis en Forhøjelse er nødvendig — jeg siger udtrykkelig: „hvis den er nødvendig“ — er det paa det rette Punkt, at den højtærede Udenrigsminister har taget Forhøjelsen, thi efter min Overbevisning er det utvivlsomt, at det er netop de Ulemper, der ere indførte paa det Omraade, som Ministerens Forslag forandrer, der have foranlediget den betydelige Nedgang i de paagældende Konjulers Indtægter. Den er, saa vidt jeg kan stønne, ingenlunde i nogen væsentlig Grad foranlediget ved, at man har nedsat den faste Konjulatafgift fra 6 Skilling til 10 Ore, idet det viser sig, at de Skibe, der bære den fulde Afgift, altsaa de Skibe, særlig Dampskibe, der gaa i uregelmæssig Fart, have ingen væsentlig Lettelse haft i deres Konjulatafgifter ved Loven af 1888. Jeg har liggende for mig en Op-gørelse, som kom frem i sin Tid, da Sagen var til Forhandling her i 1887—1888, en Op-gørelse fra Nederforeningen i Kjøbenhavn, hvori det godtgøres, at for 51 større Dampskibe, som tilhøre denne Forening, og hvis samlede Tonnage var ca. 43,000 Hektoregister-ton, er der i 1886 betalt i Konjulat-